

CI 0,48-12,88; $p > 0,05$). Бортезомібвмісні схеми ХТ підвищували ймовірність отримання відповіді на ХТ за умов ММ IgG-лямбда та IgA-каппа (RR=2,00; 95% CI 0,75-5,33; $p > 0,05$), а талідомідвмісні – на фоні ММ IgG-каппа (RR=1,31; 95% CI 0,77-2,23; $p > 0,05$). Бортезоміб- і талідомідвмісні схеми ХТ володіють високим профілем безпеки.

Висновки. Бортезомібвмісні схеми у якості II лінії ХТ ММ володіють більшою ефективністю порівняно із талідомідвмісними схемами.

ЗАГАЛЬНА ЕЛЕКТРОМАГНІТНА ПОТУЖНІСТЬ СЕРЦЯ ЯК ПРОГНОСТИЧНИЙ ПОКАЗНИК ОЦІНКИ РИЗИКУ СЕРЦЕВОЇ СМЕРТІ У ПАЦІЄНТІВ З ІШЕМІЧНОЮ ХВОРОБОЮ СЕРЦЯ

Стаднік Є, Коваленко А., Мякота О., Карабут Я., Задорожній О., Радько Д.

Науковий керівник: асистент Корпан А.С.

Кафедра внутрішніх хвороб та медицини невідкладних станів
Полтавський державний медичний університет

Актуальність. Раптова кардіальна смерть залишається лідером серед причин смерті, тому своєчасний прогноз електричної нестабільності серця, що лежить в основі аритмогенних механізмів раптової серцевої смерті залишаються безумовно актуальним.

Мета: дослідити загальну електромагнітну потужність серця у хворих на ішемічну хворобу серця (ІХС) для оцінки ризику серцевої смерті.

Матеріали і методи. У дослідження було включено 46 хворих. У відповідності до клінічної класифікації ішемічної хвороби серця (ІХС), пацієнти були розділені на дві групи: I група – гострий інфаркт міокарда (підгостра стадія) – 22 пацієнта (15 (68%) чоловіки; медіана віку – 61(38;80) роки). II група – стенокардія напруги (ФК II-III) – 24 пацієнта (17 (70%) чоловіки; медіана віку – 62(44;86) роки). За допомогою апаратно-програмного комплексу Полі-спектр (Нейрософт) всім хворим було виконано реєстрацію короткого запису варіабельності ритму серця (КЗВРС) з подальшою оцінкою параметру спектрального аналізу: потужність усіх хвиль/Total power (TP, mc^2). Ризик смерті низький за $\text{TP} > 2500 \text{ mc}^2$; ризик смерті помірний за $\text{TP} - 1500-2500 \text{ mc}^2$, ризик смерті високий за $\text{TP} - 1000-1500 \text{ mc}^2$ ризик смерті дуже високий $\text{TP} < 1000 \text{ mc}^2$.

Основні результати. У всіх хворих на ІХС спостерігалось зниження інтегрального показника (TP) від норми, що засвідчило пригнічення енергетичної потужності серцевої діяльності – енергодефіцит

серцевого м'язу: при цьому зареєстровано помірне зниження (TP у межах 700-1500 мс²) – 8 (36%) хворих I групи та у 14 (58%) – II групи; значне зниження (TP у межах 300-700 мс²) реєструвалося у 10 (45%) хворих I групи та у 10 (41%) – II групи; дуже значне (TP<300 мс²) – 3 (13%) пацієнтів I групи та у 1 (4 %) пацієнта II групи.

Висновок. На основі аналізу отриманих результатів загальної електромагнітної потужності серця можна стверджувати, що у всіх хворих на ІХС, відзначались знижені рівні інтегрального показника із підвищеним ризиком смерті, а хворі із дуже низьким рівнем TP повинні розцінюватись як такі, що потребують особливої уваги лікарів на предмет ризику виникнення фатальних порушень ритму.

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТАКРОЛІМУСУ ТА ПІМЕКРОЛІМУСУ ПРИ ЛІКУВАННІ ДИСЕМІНОВАНОЇ ФОРМИ КІЛЬЦЕПОДІБНОЇ ГРАНУЛЬОМИ

Стеценко С.

Науковий керівник: доцент Васильєва К. В.

Кафедра шкірних та венеричних хвороб

Полтавський державний медичний університет

Кільцеподібна гранульома – захворювання нез'ясованої етіології. Дане захворювання є поліетіологічним, при цьому певну роль у його розвитку відводять цукровому діабету, туберкульозу, саркоїдозу, ревматизму, а також ендокринним порушення і тривалому прийому лікарських препаратів.

Дисемінована або генералізована кільцевидна гранульома є більш поширеною. Папули можуть зростися, утворюючи кільцевидні ураження кінцівок, тулуба та шиї. Ці ураження можуть зберігатися протягом трьох-чотирьох років або довше.

Метою роботи. Дослідження ефективності лікування при використанні такролімусу та пімекролімусу в лікуванні кільцевидної гранульоми та їх порівняльна характеристика.

Матеріали та методи дослідження. Під нашим спостереженням перебували 8 пацієнтів віком від 35 до 55 років з дисемінованою формою кільцеподібної гранульоми, з переважною локалізацією висипів на шкірі верхніх та нижніх кінцівок у вигляді поширених дрібних (0,1-0,5 см в діаметрі) щільних, кулеподібних, дещо сплосчених блискучих вузликів рожевого кольору зі схильністю до злиття. Тривалість захворювання становила від 8 місяців до 1,5 року.